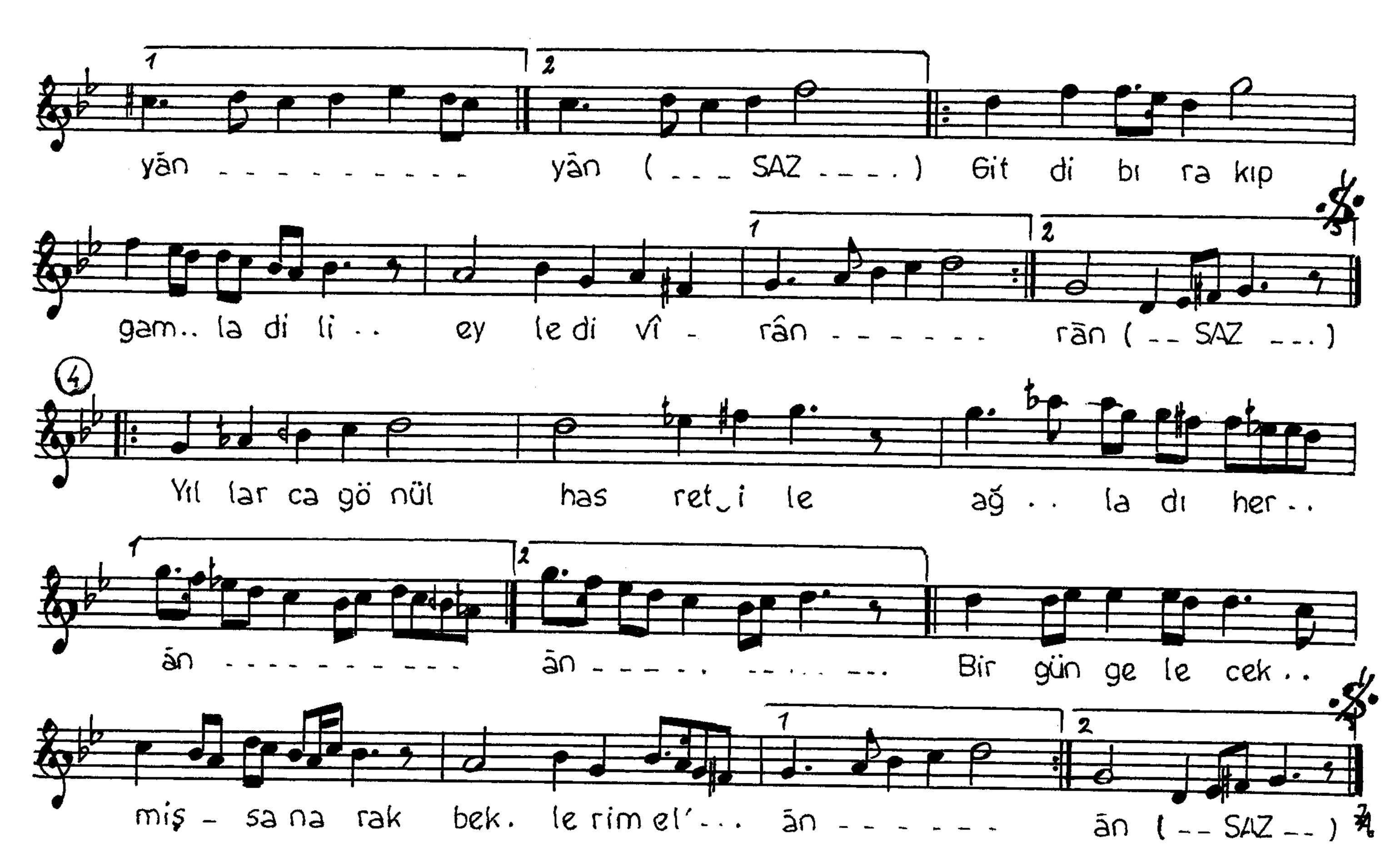
NIHÂVEND YÜRÜK SEMÂİ

Bir gün gelip āgûşuma sevdim dedi cânân Seyretdim onun sînesini rûyini hayrān Gel nazlı gülüm, gel, aman gel

Bir başka gün ammā mütereddit ve perîşān Sevmek mi dedi, istemem aslā bunu bir ān Gel etme gülüm, gel, aman gel

İnkâr ederek aşkını hem gözleri giryan Gitti bırakıp, gamla dili eyledi viran Gel gitme gülüm, gel, aman gel

Yıllarca gönül hasret ile ağladı her an Bir gün gelecekmiş sanarak beklerim el'an Bekletme gülüm, gel, aman gel

(Güfte: Kendisi'nin)